

Arrest

nr. 248 312 van 28 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat N. D'HAENENS *loco* advocaat F. GELEYN, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen op 8 april 2019 België zijn binnengekomen, dienden op 12 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 7 februari 2020 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 10 februari 2020 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoeker, R.P.W.A., luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 12/04/2019
Overdracht CGVS: 11/07/2019*

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 11 december 2019 van 9u10 tot 14u32 bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Cécile Taymans loco meester Franz Geleyn, was gedurende het hele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in de wijk Santa Anna in El Salvador. U startte in september 2017 samen met uw toenmalige verloofd, C.D.R.R.N. (O.V. (...)), een bakkerij op. U woonde met uw verloofde, uw moeder en uw grootvader in Santa Tecla tot aan uw vertrek.

U was op 25 februari 2019 samen met uw verloofde op bezoek bij uw schoonmoeder in de wijk Zacamil. Toen u en uw vrouw naar buiten kwamen en naar jullie auto stapten, werden jullie benaderd door twee mannen die volgens u tot de bende Mara 18 behoorden. Eén van hen sprak u aan en vroeg wat jullie aan het doen waren waarop u antwoordde dat u op bezoek was. Hierop vroeg hij om uw identiteitskaart te tonen. Toen u uw identiteitskaart toonde, zag hij dat u afkomstig bent uit de wijk Santa Tecla. Hij gaf u uw identiteitskaart terug en zei dat hij jullie daar nooit meer wilde zien en dreigde ermee dat hij jullie zou vermoorden indien hij u daar terug zou zien. Hierna bent u met uw verloofde weggereden en bent u onmiddellijk aangifte gaan doen. Op 5 maart moest u in het kader van deze aangifte een tweede keer uw verklaringen gaan afleggen bij de politie. Toen vernam u van de politie dat er in uw bende een rivaliserende bende van Mara 18 opereert en dat uw doodsbedreiging zich kadert in dit conflict.

Op 13 maart 2019 bent u gehuwd met uw verloofde. Op 7 april bent u, samen met uw vrouw met het vliegtuig naar België gereisd, na een overstap in Spanje. U kwam aan in België op 8 april 2019 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 12 april 2019.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: de paspoorten, identiteitskaarten en geboortektes van u en uw echtgenote; jullie huwelijksakte; een bewijs van aangifte van een klacht bij de politie; een vliegtuigticket en enkele screenshots van de Facebookpagina van uw bakkerij.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken acht het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) het geloofwaardig dat u in de wijk van uw schoonmoeder eenmalig werd bedreigd door de bende Mara 18 nadat ze op uw identiteitskaart gezien hadden dat u uit een andere wijk afkomstig bent.

Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde bedreiging door bendeleden en de gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden.

Ten eerste wordt opgemerkt dat u slechts éénmalig werd bedreigd, op 25 februari 2019 (zie notities persoonlijk onderhoud (...) dd. 11.12.2019, hierna CGVS1, p. 10 en 11). Verder moet opgemerkt worden dat deze bedreiging, ook al ging het om een doodsbedreiging, voorwaardelijk was. U en uw vrouw werden namelijk bedreigd met de dood indien u zich in de toekomst nog in de wijk van uw schoonmoeder liet zien (zie CGVS1, p. 11).

Uit uw verklaringen blijkt dat u op de eis van deze bende bent ingegaan door zich niet meer in de wijk van uw schoonmoeder te begeven en dat u hiermee verdere problemen met de bende verhinderde (zie CGVS1, p. 17).

Bovendien verklaart uw vrouw dat zij na dit incident wel nog steeds twee tot drie keer per week bij haar moeder op bezoek ging, zonder dat zij hierbij nog benaderd werd door deze bende (zie notities persoonlijk onderhoud (...)) B dd. 11.12.2019, hierna CGVS2, p. 13). Gevraagd aan uw vrouw of zij dan nog iets van de bende gehoord heeft, geeft zij enkel aan dat de bende nog een paar keer aan haar moeder gevraagd heeft waar ze was (zie CGVS2, p. 13). Zelf stelt u dat uw schoonmoeder de laatste drie maanden benaderd werd (zie CGVS1, p. 11). Het is echter vreemd dat, indien deze bende werkelijk naar u en/of uw vrouw op zoek was, zij haar niet rechtstreeks zouden hebben aangesproken toen zij nog twee tot drie keer per week bij haar moeder op bezoek ging.

Bovendien blijkt u in uw eigen wijk geen problemen te hebben gehad. Gevraagd of u naast het incident van 25 februari nog persoonlijke problemen hebt gehad, vertelt u dat u enkele keren naar uw identiteitskaart werd gevraagd in uw eigen wijk, maar u koppelt hier verder geen persoonlijke problemen aan (zie CGVS1, p. 11). U verklaart zelfs dat u, tot aan uw bezoek aan de politie op 5 maart, niet wist dat een bende uw zone controleerde (zie CGVS1, p. 17).

U geeft aan dat de voornaamste reden voor uw verzoek is dat het moeilijk is om je vrij rond te bewegen en van de ene naar de andere plaats te gaan (zie CGVS1, p. 11). Nochtans blijkt uit de verklaringen van u en uw echtgenote dat jullie zich wel degelijk nog vrij konden begeven in jullie eigen wijk. Zo bleven jullie bestellingen leveren en naar de winkel gaan (zie CGVS1, p. 12 en 17 en zie CGVS2, p. 10). U verklaart dat u een paar keer werd tegengehouden door een bende toen u met de hond ging wandelen, maar dat ze u lieten voorbijgaan (zie CGVS1, p. 11). Ook uw vrouw geeft aan dat ze zichzelf niet vrij kan voortbewegen in uw wijk en ze vreest dat er haar iets zal overkomen omdat de bendeleden haar identiteitsdocumenten zullen vragen (zie CGVS2, p. 10). Echter, gevraagd aan u of uw vrouw ooit haar identiteitsdocumenten heeft moeten tonen, is uw antwoord dat dit niet gebeurd is omdat jullie altijd samen met de auto gingen (zie CGVS1, p. 17). Wanneer aan uw vrouw zelf gevraagd wordt of ze ooit werd tegengehouden, stelt ze eveneens dat dit niet gebeurd is omdat ze altijd heel voorzichtig was wanneer ze naar buiten ging (zie CGVS2, p. 14). Ook zegt ze dat ze soms naar de winkel ging (ibid.), wat u bevestigt (zie CGVS1, p. 17). Bovendien dient te worden opgemerkt dat, wanneer u wordt gevraagd wat uw moeder u nog heeft verteld over de huidige situatie in uw wijk, u aangeeft dat uw moeder u vertelde dat uw eigen wijk momenteel vrij rustig is en dat het vooral de wijk van uw schoonmoeder is die gevaarlijk is (zie CGVS1, p. 7).

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat de door u aangehaalde bedreiging door bendeleden en de gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen,

drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De documenten die u neerlegt veranderen niets aan de bovenstaande vaststellingen. De paspoorten, identiteitskaarten en de geboorteaktes van u en uw vrouw alsook jullie huwelijksakte hebben namelijk enkel betrekking op jullie nationaliteit en identiteit, elementen die in deze beslissing niet dadelijk ter discussie staan. Het neergelegde vliegtuigticket bevestigt enkel uw reis naar België, die eveneens niet wordt betwist. Uit de screenshots van de Facebookpagina van 'Buho's Bakery' kan niet worden afgeleid dat u en uw echtgenote in El Salvador een persoonlijke vrees voor vervolging koesteren of een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade. Het bewijs van de aangifte bij de politie bevat geen enkele informatie over de inhoud van de klacht of over het gevolg dat hieraan werd gegeven. Bijgevolg kan ook dit document bezwaarlijk dienen om aan te tonen dat u en uw echtgenote in El Salvador een persoonlijke vrees voor vervolging koesteren of een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoekster, C.D.R.R.N., luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 12/04/2019
Overdracht CGVS: 11/07/2019*

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 11 december 2019 van 10u40 tot 16u40 bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Cécile loco meester Geleyn, was gedurende het hele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren en getogen in de wijk Mejicanos in El Salvador. U startte in september 2017 samen met uw toenmalige verloofde, R.P.W.A. (O.V. (...)), een bakkerij op. U woonde bij uw verloofde, uw schoonmoeder en de grootvader van uw verloofde in Santa Tecla tot aan uw vertrek.

U was op 25 februari 2019 samen met uw verloofde op bezoek bij uw moeder in de wijk Zacamil. Toen u en uw man naar buiten kwamen en naar jullie auto stapten, werden jullie benaderd door twee mannen die volgens u tot de bende van Mara 18 behoorden. Eén van hen sprak uw man aan en vroeg wat jullie aan het doen waren waarop uw man antwoordde dat u op bezoek was. Hierop vroeg hij of uw man zijn identiteitskaart kon tonen. Uw man vroeg waarom hij die nodig had, waarop het bendelid aandrong. Toen uw man zijn identiteitskaart toonde, zag hij dat uw man afkomstig is uit de wijk Santa Tecla. Hij gaf uw man zijn identiteitskaart terug en zei dat hij uw man daar nooit meer wilde zien en dreigde ermee dat hij jullie zou vermoorden indien hij uw man daar terug zou zien. Hierna bent u met uw verloofde weggereden en zijn jullie onmiddellijk aangifte gaan doen. Op 5 maart moesten jullie in het kader van deze aangifte een tweede keer verklaringen gaan afleggen bij de politie.

Toen vernam uw man van de politie dat er in zijn wijk een rivaliserende bende van Mara 18 opereert en dat de doodsb bedreiging die jullie kregen zich kadert in dit conflict.

Op 13 maart 2019 bent u gehuwd met uw verloofde. Op 7 april bent u, samen met uw man met het vliegtuig naar België gereisd met een overstap in Spanje. U kwam aan in België op 8 april 2019 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 12 april 2019.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort, identiteitskaarten en geboorteaktes van u en uw echtgenoot; jullie huwelijksakte; een bewijs van aangifte van een klacht bij de politie; een vliegtuigticket en enkele screenshots van de Facebookpagina van uw bakkerij.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Uit uw verklaringen en uit uw administratief dossier blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw echtgenoot baseert. Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenoot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw verzoek geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:
[idem bestreden beslissing verzoeker]*

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren een schending aan van de volgende bepalingen:

*“- art. 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- art. 3 van het EVRM;
- art. 48 van de Vreemdelingenwet;
- de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering);
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen);”.*

Verzoekers gaan vooreerst in op motieven in de bestreden beslissingen inzake de “toekenning van de vluchtelingenstatus” in hun hoofde. Zij wijzen er hierbij vooreerst op dat de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas op basis van de feiten zoals zij deze naar voor hebben gebracht, niet wordt betwist door de commissaris-generaal. Deze feiten staan dan ook vast, zodat hun verweer in het verzoekschrift in essentie wil aantonen dat er, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal beweert, in het licht van deze vaststaande feiten en het profiel van verzoekers wel degelijk sprake is van een gegronde vrees voor

vervolging door de georganiseerde misdaadgroepen in El Salvador en een reëel risico op ernstige schade die voortvloeit uit deze persoonlijke en doelgerichte vervolging.

Verzoekers zijn immers van mening dat de beoordeling in de bestreden beslissingen blijkt geven van een ongeoorloofde minimalisering en relativering van de aangehaalde vervolgingsfeiten, in die mate dat zij neerkomen op een *“kennelijke uitholling van het Vluchtelingenverdrag en de hieruit voortvloeiende wettelijke bepalingen”*. Zij lichten hierbij toe als volgt:

“In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat, zoals verwerende partij zelf aanhaalt in de bestreden beslissing (stuk 1, p. 2), de doodsb bedreiging waarvan verzoekende partij het slachtoffer was, inderdaad voorwaardelijk was: verzoekende partij mag zich immers niet meer begeven op het territorium van de bende Mara 18, zo niet zal zij dit met de dood moeten bekopen. Ofschoon de bedenking van verwerende partij dat doodsb bedreigingen eveneens (en meestal overigens) voorwaardelijk kunnen zijn een interessante vaststelling is, doet ze in dit geval weinig ter zake daar dit gegeven van voorwaardelijkheid niets verandert aan de concrete gevolgen van de doodsb bedreiging: verzoekende partij dient de voorwaarde na te leven, zo niet loopt zij het risico vermoord te worden door de bende Mara 18. In dit geval betekent dit dat om een dergelijk risico te vermijden, verzoekende partij drastische voorzorgsmaatregelen zal moeten nemen, die haar leven in de dichtbevolkte verstedelijkte context van Santa Tecla en het aangrenzende San Salvador onmogelijk maken.

De bende Mara 18 is immers niet alleen in de colonia Zacamil actief, maar tevens in andere wijken in het stedelijke gebied van San Salvador en Santa Tecla. Op die manier loopt verzoekende partij niet alleen het risico dat haar voorzorgsmaatregelen niet volstaan en zij opnieuw in het vizier komt van de bende Mara 18. Doch zelfs in een scenario waarin deze maatregelen zouden volstaan om niet opnieuw in het vizier van de bende te komen, wordt haar leven de facto ónmogelijk door de uiterst beperkte bewegingsvrijheid en de veiligheidsmaatregelen die ermee gepaard gaan. In dit opzicht lijkt verwerende partij in de bestreden beslissing te suggereren dat verzoekende partij dan maar permanent in haar eigen wijk moet blijven om problemen te vermijden, hetgeen uiteraard allerm minst ernstig is maar ten overvloede aantoon hoezeer verwerende partij de ernstige vervolgingsfeiten waarvan verzoekende partij het slachtoffer was tracht te minimaliseren.

Het dient tot slot te worden benadrukt dat verzoekende partij niet louter op basis van de doodsb bedreiging dd. 25.02.2019 heeft besloten om het land te verlaten, maar tevens omwille van de door haar op 05.03.2019 vastgestelde afwezigheid van bescherming door de politionele autoriteiten en hun collaboratie met de georganiseerde misdaadgroepen, alsook omwille van de bevestiging door de politie dat de vervolging van verzoekende partij kadert in een conflict tussen rivaliserende bendes (stuk 1, p. 1, A. Feitenrelaas, paragraaf 2). In dit verband heeft verzoekende partij tevens het volgende verklaard (CGVS 1, p. 12):

[Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 4, p. 12].”

Verzoekers voeren verder aan dat de commissaris-generaal zich bezondigt aan een kennelijk foutieve interpretatie van de verklaringen die verzoekers hebben afgelegd tijdens de persoonlijke onderhouden. Zij achten dit een *“doorzichtige poging”* om de door hen aangehaalde feiten te minimaliseren, hetgeen volgens hen *“des te meer verbazing wekt in het licht van de brutaliteit van het bendegeweld in El Salvador en het vervolgingsprofiel van de verzoekende partij (zie infra)”*. Verzoekers lichten hierbij toe als volgt:

“Zo beweert verwerende partij in essentie dat verzoekende partij na het incident van 25.02.2019 geen enkel probleem meer heeft gekend met georganiseerde misdaadgroepen, dat zij zich zonder problemen vrij kon bewegen in haar wijk en dat mevrouw C.D.R.R.N. nog meermaals op bezoek is gegaan bij haar moeder in de wijk Zacamil en stelt zij vervolgens dat hieruit zou blijken dat de door verzoekende partij aangehaalde vervolging niet ernstig genoeg zou zijn. Een dergelijke redenering berust op een kennelijk foute interpretatie van de verklaringen van verzoekende partij en/of op een louter subjectieve appreciatie in hoofde van verwerende partij.

Zo heeft de heer R.P.W.A. ten eerste verklaard dat hij na het incident van 25.02.2019 meerdere malen in zijn wijk werd tegengehouden door bendeleden en zijn identiteitskaart moest tonen, hetgeen duidelijk de ernst van de problematiek van het bendegeweld en de strijd om territorium (zie infra) aantoon en ook bewijst dat verzoekende partij wel degelijk een reëel risico loopt op vervolging in het kader van deze problematiek, hetgeen overigens ook op 05.03.2019 door de politie van verzoekende partij werd bevestigd. Deze feiten worden niet betwist door verwerende partij. Het feit dat verwerende partij hieruit afleidt dat verzoekende partij aldus geen persoonlijke problemen meer zou hebben gekend vanwege georganiseerde misdaadgroepen, strookt dan ook niet met de werkelijkheid aangezien de voornoemde identiteitscontroles door bendeleden vaststaan. Dat het hierbij om de rivaliserende bende MS-13 gaat, doet niets af aan het reële risico op vervolging wanneer verzoekende partij zich op het territorium van de bende Mara 18 zou begeven.

Bovendien dient in dit verband tevens te worden opgemerkt dat verzoekende partij na het incident van 25.02.2019 voorzorgsmaatregelen heeft genomen teneinde problemen met de bende Mara 18 te vermijden, waardoor problemen met deze bende zich tot aan haar vertrek in april 2019 niet hebben voorgedaan, weliswaar dankzij drastische voorzorgsmaatregelen die onmogelijk kunnen worden volgehouden op lange termijn (zie supra b). Hoewel verwerende partij het nemen van deze voorzorgsmaatregelen niet betwist (stuk 1, p. 2, paragraaf 4), blijkt dit tevens uit de verklaringen van verzoekende partij in dit verband (CGVS 1, pp. 12 en 17):

[Ibid., p. 12]

[...]

[Ibid., p. 17]

Voorgaande overweging geldt eveneens aangaande de bewering van verwerende partij dat verzoekende partij zich 'vrij' kon bewegen in haar wijk en dat mevrouw C.D.R.R.N. probleemloos haar moeder kon bezoeken na het incident: dit was enkel mogelijk door de drastische voorzorgsmaatregelen die zij nam en onder de dreiging van potentiële identiteitscontroles door bendeleden. Zo ging zij met name vanaf dan steeds met de taxi naar haar moeder, iets wat zij voordien nooit deed. Bovendien was het name door deze voorzorgsmaatregelen dat de bendeleden mevrouw C.D.R.R.N. niet rechtstreeks hebben kunnen aanspreken, maar in plaats daarvan haar moeder hebben aangesproken. In dit opzicht is een dergelijke werkwijze van de bende aldus allerminst vreemd, in tegenstelling tot wat verwerende partij in de bestreden beslissing beweert (stuk 1, p. 2, paragraaf 2).

Dat verwerende partij uit het geheel van de verklaringen van verzoekende partij aldus afleidt dat deze laatste na het incident van 25.02.2019 geen enkel probleem meer heeft gekend met georganiseerde misdaadgroepen, dat zij zich zonder problemen 'vrij' kon bewegen in haar wijk en dat mevrouw C.D.R.R.N. nog meermaals op bezoek is gegaan bij haar moeder in de wijk Zacamil, berust aldus op een kennelijk foute interpretatie van de verklaringen van verzoekende partij en/of op een louter subjectieve appreciatie in hoofde van verwerende partij, die tot doel heeft de door verzoekende partij aangehaalde vervolgingsfeiten danig te minimaliseren en te relativeren."

Verzoekers voeren nog aan dat de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten tevens gelezen dienen te worden in het kader van de algemene situatie in El Salvador voor personen met een gelijkaardig profiel als dat van verzoekers en het reëel risico op vervolging en ernstige schade dat hieruit voortvloeit.

Zij wijzen er immers op dat uit objectieve informatie blijkt dat er in El Salvador wel degelijk sprake is van een persoonlijke en doelgerichte vervolging van personen met een gelijkaardig profiel als dat van hen, met name personen van wie men meent dat zij zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende, alsook personen die een handelsactiviteit uitoefenen en dus het slachtoffer worden van afpersing.

Zij citeren hierbij eerst uit de COI Focus "Salvador. Situation sécuritaire" van Cedoca van 15 juli 2019, waarnaar de commissaris-generaal zelf verwijst in de bestreden beslissingen, inzake de persoonlijke en doelgerichte vervolging van personen van wie men meent dat zij zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende. Verzoekers lichten hierbij toe als volgt:

"Verzoekende partij wordt immers vervolgd door de bende Mara 18 omdat zij haar schoonmoeder (de moeder van mevrouw C.D.R.R.N.) ging bezoeken. De schoonmoeder van verzoekende partij woont immers in gevaarlijke 'colonia' (wijk) Zacamil in de stad San Salvador, die wordt gecontroleerd door de bende Mara 18, terwijl verzoekende partij in een colonia van de municipalidad (gemeente) Santa Tecla woont die gecontroleerd wordt door de rivaliserende bende MS-13. Het is precies om deze reden dat verzoekende partij vervolgd wordt door de bende Mara 18: toen zij op 25.02.2019 werd tegengehouden door twee leden van de bende Mara 18 die haar identiteitskaart vroegen en hieruit bleek dat zij woonde in een wijk die wordt gecontroleerd door de rivaliserende bende MS-13, werden zij met de dood bedreigd door deze twee bendeleden en werd hen gezegd dat men hen nooit meer in deze wijk wilde zien. Dit vervolgingsmotief van de bende Mara 18 werd door de politie tevens bevestigd toen verzoekende partij zich op 05.03.2019 voor de tweede keer naar het politiekantoor begaf om verklaringen af te leggen (stuk 1, punt A. Feitenrelaas)."

Uit bovenstaand rapport blijkt onomstotelijk dat personen die net als verzoekende partij het slachtoffer zijn van een dergelijke vervolging, alsook hun naaste familieleden, een reëel risico lopen het slachtoffer te worden van geweldpleging, moord, verdwijning, vergeldingsacties of gedwongen ontheemding. Dat verwerende partij in het licht van de doodsbedreiging die verzoekende partij ontving, de problemen die zij nadien kende, de impact die dit had op haar dagelijkse leven en het hierboven geschetste reëel risico dat zij hierdoor loopt op daden van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, lid 2, a) van de Vreemdelingenwet, met name daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld, durft te beweren dat de door verzoekende partij aangehaalde bedreigingen en de gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig

genoeg zouden zijn om er een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade uit af te leiden, tart dan ook alle verbeelding.

Dergelijke vervolgingsfeiten zijn immers bij uitstek feiten die onder de definitie van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag vallen, met name een doodsbedreiging en de ernstige consequenties die hieruit voortvloeien door niet-overheidsactoren, de georganiseerde misdaadgroepen, waartegen de Staat geen doeltreffende bescherming kan bieden en waarbij het slachtoffer een reëel risico loopt op daden van vervolging, met name daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld in de zin van artikel 48/3, § 2, lid 2, a) van de Vreemdelingenwet. Iets anders beweren komt neer op een doelbewuste poging om de bepalingen van het Vluchtelingenverdrag de facto uit te hollen.”

Verzoekers voeren verder nog aan dat uit objectieve informatie blijkt dat er in El Salvador tevens sprake is van een persoonlijke en doelgerichte vervolging van personen met een gelijkaardig profiel als hen, met name personen die een handelsactiviteit uitoefenen en het slachtoffer worden van afpersing. Zij citeren hierbij andermaal uit voormelde COI Focus inzake de persoonlijke en doelgerichte vervolging door georganiseerde misdaadgroepen van personen die een handelsactiviteit uitoefenen. Verzoekers benadrukken hierbij dat uit hun verklaringen blijkt dat zij een etenswareenzaak uitbaatten, waardoor zij volgens hen tevens een reëel risico lopen op afpersing en de daaruit voortvloeiende vervolging vanwege de georganiseerde misdaadgroepen in El Salvador.

Verzoekers wijzen er nog op dat de door hen geciteerde informatie uit de voormelde COI Focus gebaseerd werd op de informatie in de “*UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*” van maart 2016, waar de commissaris-generaal tevens naar verwijst in de bestreden beslissingen. Zij citeren tevens uit de informatie in dit rapport dat de nood aan internationale bescherming erkent voor bepaalde categorieën van personen in El Salvador, waartoe ook de categorieën ‘personen van wie men meent dat zij zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende’ en ‘personen die een handelsactiviteit uitoefenen’ behoren. Aldus stellen verzoekers dat er, in het licht van hun profiel, volgens UNHCR wel degelijk een reëel risico is dat personen met dit profiel het slachtoffer kunnen worden van persoonlijke en doelgerichte vervolging vanwege de georganiseerde misdaadgroepen in El Salvador. In het geval van verzoekers is er volgens hen, rekening houdende met hetgeen voorafgaat, dan ook duidelijk sprake van persoonsgerichte en doelgerichte daden van vervolging, alsook van een gegronde vrees tot persoonlijke en doelgerichte vervolging in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst.

Verzoekers menen dat op grond van het bovenstaande dient te worden besloten dat zij weldegelijk een gegronde vrees voor persoonlijke en doelgerichte vervolging koesteren omwille van hun risicoprofiel en het behoren tot de daarmee corresponderende specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet en de persoonsgerichte en doelgerichte daden van vervolging die hen zijn overkomen en dat zij in geval van terugkeer naar El Salvador het risico lopen het slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet. Aldus dient hen de vluchtelingenstatus te worden toegekend.

In ondergeschikte orde gaan verzoekers in op de “*toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus*”. Zij geven een korte theoretische toelichting en voeren vervolgens aan dat er, gelet op hetgeen werd uiteengezet in het kader van de vluchtelingenstatus, tevens redenen zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, met name ernstige schade wegens “*foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de daden van vervolging vanwege de criminele bendes*”, waarvan zij het slachtoffer waren in El Salvador.

Verzoekers betwisten verder de beoordeling in de bestreden beslissing inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Zij menen dat de informatie waarnaar de commissaris-generaal verwijst en het oordeel aangaande de aard van het geweld in El Salvador op steunt, genuanceerder is en allerminst eenstemmig besluit dat er in El Salvador geen binnenlands gewapend conflict heerst in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet waaruit een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld kan voortvloeien. Verzoekers citeren uit de voormelde COI Focus inzake de veiligheidssituatie in El Salvador. Zij benadrukken andermaal dat hieruit blijkt dat “*de classificering van het geweld in El Salvador allerminst eenduidig is. Hoewel er bronnen zijn die het door verwerende partij in de bestreden beslissing ingenomen standpunt bevestigen, zijn er ontegensprekelijk eveneens meerdere bronnen die wel degelijk gewag maken van een binnenlands gewapend conflict dat aanleiding geeft tot willekeurig geweld. Het feit dat deze elementen niet worden vermeld in de bestreden beslissing, maakt de motivering van verwerende partij gebrekkig en lacunair. Het dient overigens te worden opgemerkt dat de motivering wat het onderdeel subsidiaire bescherming betreft,*

allerminst uitvoerig is en dat verwerende partij niet op afdoende wijze verklaart waarom het geweld in El Salvador volgens haar niet als binnenlands gewapend conflict kan worden beschouwd. Verzoekers zijn van mening dat er in El Salvador weldegelijk een binnenlands gewapend conflict heerst dat een ernstige bedreiging vormt voor hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers besluiten dan ook dat, gelet op het voorgaande, hun terugkeer naar hun land van herkomst niet enkel een ernstige bedreiging uitmaakt van hun leven of persoon wegens “*foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de daden van vervolging vanwege de criminele bendes*”, waarvan zij het slachtoffer waren in El Salvador, maar tevens als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict betekent en aldus een schending zou uitmaken van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Aldus dient hen de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

In uiterst ondergeschikte orde voeren verzoekers aan dat de bestreden beslissingen dienen te worden vernietigd. Zij stellen dat de commissaris-generaal hun relaas onvoldoende heeft geanalyseerd en “*al te gemakkelijk*” heeft besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, zonder op afdoende wijze rekening te houden met de algemene en persoonlijke situatie van verzoekers in het kader van de voorgelegde documenten en afgelegde verklaringen. In het licht van het voorgaande, met name het verhoogd risicoprofiel van verzoekers, kan worden gesteld dat de commissaris-generaal de zaak onvoldoende heeft bestudeerd en de motivering van de bestreden beslissingen niet afdoende is. Verzoekers dienen opnieuw gehoord te worden door de commissaris-generaal, die aanvullende onderzoeksmaatregelen moet stellen.

2.1.2. In een aanvullende nota van 4 december 2020 brengt de commissaris-generaal de COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van Cedoca van 12 oktober 2020 ter kennis.

2.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekers geschonden achten, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoekers een nood hebben aan internationale bescherming.

2.3. Verzoekers slagen er niet in een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat de door verzoekers aangehaalde bedreigingen door de bende M18 in de wijk van hun (schoon)moeder, nadat de bende op de identiteitskaart van verzoeker hadden gezien dat hij van een andere wijk afkomstig was, hoewel deze bedreigingen *in se* niet worden betwist, niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoekers.

Verzoekers kunnen niet worden bijgetreden waar zij in hun verzoekschrift aanvoeren dat de beoordeling in de bestreden beslissingen een “*ongeoorloofde*” minimalisering en relativisering van de door verzoekers aangehaalde feiten uitmaakt. De bestreden beslissingen oordeelden immers terecht dat uit verzoekers’ verklaringen blijkt dat zij slechts eenmaal bedreigd werd door bende M18 op 25 februari 2019 en dat deze bedreiging voorwaardelijk was. Verzoekers werden door de bende immers bedreigd met de dood indien verzoeker zich in de toekomst nog in de wijk van zijn schoonmoeder zou begeven, terwijl uit verzoekers’ verklaringen blijkt dat verzoeker zich sindsdien niet meer naar de wijk van zijn schoonmoeder heeft verplaatst om verdere problemen met de bende te verminderen (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 4, p. 10-11, 17). Verzoeker maakte geen melding van andere bedreigingen van de bende M18 heeft ontvangen. Hieruit blijkt dat de problemen van verzoekers van lokale aard zijn en dat zij zich hebben kunnen vrijwaren van een confrontatie door de bendes door te voldoen aan de eis van de bende, met name door te vermijden dat verzoeker zich in de wijk van zijn schoonmoeder begeeft.

Verzoekers kunnen niet gevolgd worden waar zij in hun verzoekschrift aanvoeren dat zij, om het risico te worden bedreigd door de bende M18 te vermijden, hun bewegingsvrijheid moeten inperken en drastische voorzorgsmaatregelen dienen te nemen die hun leven in El Salvador *de facto* onmogelijk maken.

De Raad stelt hierbij vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij zich voor de aangehaalde bedreigingen enkel in de wijk van zijn schoonmoeder verplaatste om zijn echtgenote op te halen en dat hij slechts heel soms uitstapte om zijn schoonmoeder te begroeten (*Ibid.*, p. 15). Verzoeker verklaarde tevens nog dat hij zijn echtgenote na de bedreigingen soms met de auto ging ophalen in de wijk van zijn schoonmoeder (*Ibid.*, p. 10), doch maakte geen melding van problemen met de bende M18 hierbij. De Raad merkt nog op dat verzoeker verklaarde dat zijn schoonmoeder na de bedreigingen bij hen op bezoek kwam (*Ibid.*, p. 17). De Raad acht het aldus niet kennelijk onredelijk dat verzoekers verdere problemen met de bende M18 kunnen vermijden. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen niet dat zijn bewegingsvrijheid dermate ingeperkt was dat zijn leven in El Salvador *de facto* onmogelijk was geworden na de bedreigingen, nu uit zijn verklaringen blijkt dat hij nog altijd bestellingen leverde, zich naar de politie verplaatste, zijn vrouw ging ophalen bij zijn schoonmoeder en met de hond ging wandelen (*Ibid.*, p. 10 en 12). Waar verzoekers er in hun verzoekschrift op wijzen dat verzoeker na de bedreigingen op 25 februari 2019 door bendeleden in zijn eigen wijk werd tegengehouden en zijn identiteitskaart diende te tonen, hetgeen aantoont dat hij wel degelijke een reëel risico loopt in het kader van het bendegeweld en de strijd om het territorium in zijn regio, merkt de Raad op dat de bestreden beslissingen terecht oordeelden dat verzoeker hier geen persoonlijke problemen aan verbonden heeft. Verzoeker verklaarde immers uitdrukkelijk dat de bende in zijn wijk hem steeds liet voorbijgaan (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11). Verzoeker toont met de verwijzing naar deze feiten aldus niet aan dat hij weldegelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade omwille van het bendegeweld en de strijd om het territorium in zijn regio. Verzoekers' halen in hun verzoekschrift nog aan dat de bende M18 ook actief is in andere wijken in hun regio en dat het niet ernstig is om te suggereren dat verzoeker in zijn eigen wijk dient te blijven. Uit verzoekers' verklaringen kan echter niet blijken dat verzoeker in andere wijken in de regio problemen kende met de bende M18, zodat hun verweer op dit punt beperkt blijft tot een loutere hypothese. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij, om het risico te worden bedreigd door de bende M18 te vermijden, zijn bewegingsvrijheid zodanig moet inperken dat zijn leven in El Salvador *de facto* onmogelijk is.

Verzoekster maakt evenmin aannemelijk dat zij, om het risico te worden bedreigd door de bende M18 te vermijden, haar bewegingsvrijheid moet inperken en voorzorgsmaatregelen dient te nemen die haar leven in El Salvador *de facto* onmogelijk maakten. Uit verzoekers' verklaringen blijkt dat verzoekster na de bedreigingen door de bende M18 nog steeds twee tot drie keer per week bij haar moeder op bezoek ging (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 4, p. 13). Verzoekers benadrukken in hun verzoekschrift dat verzoekster enkel op bezoek kon gaan bij haar moeder omdat zij drastische voorzorgsmaatregelen nam, zijnde door een taxi te nemen, doch hieruit kan niet worden afgeleid dat dit dermate drastische maatregelen betroffen dat verzoekster haar leven in El Salvador onmogelijk werd, gezien uit haar verklaringen blijkt dat zij, mits het nemen van enkele maatregelen, op bezoek kon blijven gaan bij haar moeder zonder hierbij problemen te kennen met de bende. De bestreden beslissingen oordeelden in dit verband nog terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' verklaringen dat de bende nog steeds op zoek zou zijn naar hen, daar het niet aannemelijk wordt geacht dat de bende verzoeksters moeder zou aanspreken doch niet verzoekster rechtstreeks zou benaderen bij haar bezoeken aan de wijk van haar moeder. Verzoekers voeren in dit verband aan dat de door verzoekster genomen voorzorgsmaatregelen verhinderden dat de bende haar rechtstreeks kon aanspreken, doch de Raad merkt op dat, ook indien verzoekster zich steeds naar de wijk per taxi begaf, de bendeleden verzoekster ook zouden hebben kunnen aanspreken. Hoe dan ook acht de Raad het op zich ongeloofwaardig dat de bendeleden verzoekster persoonlijk zouden bedreigen omwille van haar bezoeken aan de wijk van haar moeder. Verzoekers verklaarden tijdens de persoonlijk onderhoud immers dat verzoekster tijdens het incident op 25 februari 2019 niet om haar identiteitskaart werd gevraagd omdat de bendeleden haar waarschijnlijk kenden omdat zij nog in de wijk heeft gewoond en er regelmatig op bezoek ging. Verzoekers verklaarden beiden dat de bende niet uitdrukkelijk heeft vermeld dat verzoekster niet langer in de wijk mocht komen (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 4, p. 14; Notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 4, p. 12). Bovendien verklaarde verzoeker bij aanvang van de procedure nog uitdrukkelijk dat "*Op de identiteitskaart van mijn echtgenote staat nog steeds het adres van mijn schoonmoeder, dus zij kan nog altijd naar daar gaan.*" (CGVS-vragenlijst verzoeker, stuk 5, p. 1).

Verzoekers maken, gelet op het voorgaande, dan ook niet *in concreto* aannemelijk dat zij het risico lopen om te worden bedreigd door de bende M18 indien zij zich naar de wijk van hun (schoon)moeder zouden begeven.

Verzoekers verweer dat uit hun verklaringen kan blijken dat zij het land tevens hebben verlaten omdat de politie hen geen bescherming kan bieden en dat de door hen ondergane problemen kaderen in een conflict

tussen rivaliserende bendes, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen waaruit blijkt dat de door verzoekers aangehaalde problemen niet voldoende ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om te besluiten tot een geïntegreerde aanpak voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade in hun hoofde.

De motivering in de bestreden beslissingen is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken acht het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) het geloofwaardig dat u in de wijk van uw schoonmoeder eenmalig werd bedreigd door de bende Mara 18 nadat ze op uw identiteitskaart gezien hadden dat u uit een andere wijk afkomstig bent.

Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde bedreiging door bendeleden en de gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden.

Ten eerste wordt opgemerkt dat u slechts éénmalig werd bedreigd, op 25 februari 2019 (zie notities persoonlijk onderhoud 1915959 dd. 11.12.2019, hierna CGVS1, p. 10 en 11). Verder moet opgemerkt worden dat deze bedreiging, ook al ging het om een doodsbedreiging, voorwaardelijk was. U en uw vrouw werden namelijk bedreigd met de dood indien u zich in de toekomst nog in de wijk van uw schoonmoeder liet zien (zie CGVS1, p. 11). Uit uw verklaringen blijkt dat u op de eis van deze bende bent ingegaan door zich niet meer in de wijk van uw schoonmoeder te begeven en dat u hiermee verdere problemen met de bende verhinderde (zie CGVS1, p. 17).

Bovendien verklaart uw vrouw dat zij na dit incident wel nog steeds twee tot drie keer per week bij haar moeder op bezoek ging, zonder dat zij hierbij nog benaderd werd door deze bende (zie notities persoonlijk onderhoud 1915959B dd. 11.12.2019, hierna CGVS2, p. 13). Gevraagd aan uw vrouw of zij dan nog iets van de bende gehoord heeft, geeft zij enkel aan dat de bende nog een paar keer aan haar moeder gevraagd heeft waar ze was (zie CGVS2, p. 13). Zelf stelt u dat uw schoonmoeder de laatste drie maanden benaderd werd (zie CGVS1, p. 11). Het is echter vreemd dat, indien deze bende werkelijk naar u en/of uw vrouw op zoek was, zij haar niet rechtstreeks zouden hebben aangesproken toen zij nog twee tot drie keer per week bij haar moeder op bezoek ging.

Bovendien blijkt u in uw eigen wijk geen problemen te hebben gehad. Gevraagd of u naast het incident van 25 februari nog persoonlijke problemen hebt gehad, vertelt u dat u enkele keren naar uw identiteitskaart werd gevraagd in uw eigen wijk, maar u koppelt hier verder geen persoonlijke problemen aan (zie CGVS1, p. 11). U verklaart zelfs dat u, tot aan uw bezoek aan de politie op 5 maart, niet wist dat een bende uw zone controleerde (zie CGVS1, p. 17).

U geeft aan dat de voornaamste reden voor uw verzoek is dat het moeilijk is om je vrij rond te bewegen en van de ene naar de andere plaats te gaan (zie CGVS1, p. 11). Nochtans blijkt uit de verklaringen van u en uw echtgenote dat jullie zich wel degelijk nog vrij konden begeven in jullie eigen wijk. Zo bleven jullie bestellingen leveren en naar de winkel gaan (zie CGVS1, p. 12 en 17 en zie CGVS2, p. 10). U verklaart dat u een paar keer werd tegengehouden door een bende toen u met de hond ging wandelen, maar dat ze u lieten voorbijgaan (zie CGVS1, p. 11). Ook uw vrouw geeft aan dat ze zichzelf niet vrij kan voortbewegen in uw wijk en ze vreest dat er haar iets zal overkomen omdat de bendeleden haar identiteitsdocumenten zullen vragen (zie CGVS2, p. 10). Echter, gevraagd aan u of uw vrouw ooit haar identiteitsdocumenten heeft moeten tonen, is uw antwoord dat dit niet gebeurd is omdat jullie altijd samen met de auto gingen (zie CGVS1, p. 17). Wanneer aan uw vrouw zelf gevraagd wordt of ze ooit werd tegengehouden, stelt ze eveneens dat dit niet gebeurd is omdat ze altijd heel voorzichtig was wanneer ze naar buiten ging (zie CGVS2, p. 14). Ook zegt ze dat ze soms naar de winkel ging (ibid.), wat u bevestigt (zie CGVS1, p. 17). Bovendien dient te worden opgemerkt dat, wanneer u wordt gevraagd wat uw moeder u nog heeft verteld over de huidige situatie in uw wijk, u aangeeft dat uw moeder u vertelde dat uw eigen wijk momenteel vrij rustig is en dat het vooral de wijk van uw schoonmoeder is die gevaarlijk is (zie CGVS1, p. 7).

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat de door u aangehaalde bedreiging door bendeleden en de gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden.

(...)

De documenten die u neerlegt veranderen niets aan de bovenstaande vaststellingen. De paspoorten, identiteitskaarten en de geboorteaktes van u en uw vrouw alsook jullie huwelijksakte hebben namelijk enkel betrekking op jullie nationaliteit en identiteit, elementen die in deze beslissing niet dadelijk ter discussie staan. Het neergelegde vliegtuigticket bevestigt enkel uw reis naar België, die eveneens niet wordt betwist. Uit de screenshots van de Facebookpagina van 'Buho's Bakery' kan niet worden afgeleid dat u en uw echtgenote in El Salvador een persoonlijke vrees voor vervolging koesteren of een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade. Het bewijs van de aangifte bij de politie bevat geen enkele informatie over de inhoud van de klacht of over het gevolg dat hieraan werd gegeven. Bijgevolg kan ook dit document bezwaarlijk dienen om aan te tonen dat u en uw echtgenote in El Salvador een persoonlijke vrees voor vervolging koesteren of een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade."

Waar verzoekers in hun verzoekschrift aanvoeren dat zij een risicoprofiel hebben als personen van wie men meent dat zij zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende, merkt de Raad op dat het louter bezitten van een risicoprofiel niet volstaat om aan te nemen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico op ernstige schade lopen in hun El Salvador. Verzoekers dienen de aangevoerde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken. Hierboven werd echter reeds geoordeeld dat de door verzoekers aangehaalde bedreigingen door de bende M18 in de wijk van hun (schoon)moeder niet voldoende ernstig en zwaarwichtig zijn om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoekers, nu verzoeker zich van deze bedreigingen kon vrijwaren en er geen indicaties zijn dat de bendes verzoekster zouden bedreigen omwille van haar bezoeken aan de wijk van haar moeder. Verzoekers tonen aldus niet *in concreto* aan dat zij beschouwd zullen worden als personen van wie men meent dat zij zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van de bende.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat zij een risicoprofiel bezitten als personen die een handelsactiviteit uitoefenen, herhaalt de Raad dat het louter bezitten van een risicoprofiel niet volstaat om aan te nemen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico op ernstige schade lopen in hun El Salvador. Verzoekers dienen de aangevoerde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken. Verzoekers hebben echter tijdens de procedure geen vrees omwille van hun profiel als handelaars geponeerd en hebben tijdens de procedure en thans in het verzoekschrift geen concrete, recente, geloofwaardige en ernstige, aan hun profiel van handelaar gerelateerde problemen aangehaald. De Raad merkt nog op dat verzoeker aangaf dat zij geen handelspand hadden voor hun bedrijf, waarbij zij eten leverden aan bedrijven, omdat zij zo problemen van afpersing door de bendes kunnen vermijden (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 4, p. 5-6). Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving of afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om te kunnen worden aangemerkt als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Op basis van de beschikbare landeninformatie, kan verder niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers van deze vrees geen gewag hebben gemaakt in de loop van de administratieve procedure.

Verzoekers' verblijf in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

De Raad betwist verder niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving of afpersing maar dit betreft een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen

worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving of afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst, aangezien verzoekers' individuele omstandigheden en de algemene situatie in El Salvador niet concreet aannemelijk maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat ze in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a, of b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a), of b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP